

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1857-05-18)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1857-05-18)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 229. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000094.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiøbenhavn, den 18. Mai 1857.

Kiære Christian,

Dit Brev af en (efter min Overtro) uheldig Datum, d. 13de Mai, opfylder for saa vidt det indbildte Varsel, som det besvares paa en af de for mig uheldigste Dage, jeg længe har havt. — — Uagtet en stor Mathed og almindelig Svækkelse — var jeg dog ude i Gaar, ja selv i Gaar (Søndag) Eftermiddag et Par Timers Tid paa Bibliotheket, og fornøiede mig, da jeg idag stod op Kl. 6½ over at Veiret forekom mig mildere, og jeg saaledes ventede mig god Virkning af at gaae ud henimod Middag. Men nu vilde et uheldigt Tilfælde, et ikke rigtig stillet Fyrfad med den kogende Theepotte, og hos mig selv en Tankeløshed, som er Følgen af den Svækkelse i Hierneorganerne, der ledsager min Tilstand, at jeg vælter Theepotten og skolder min venstre Fod over Vristen, saaledes at jeg formodentlig i lang Tid — maaskee en heel Uge, eller længere — ei vil kunne gaae ud. Du kan let forestille dig, hvorledes dette under min nervesvage Tilstand endnu mere har nedslaaet mig. — —

Jeg behøver ikke at sige, efter den ovenfor meddeelte Beretning om mit nye Uheld, hvormeget for Øieblikket Udsigten til min Kielske, eller andre Sommerudflugter, er bleven formørket eller er traadt i en fiernere usikker Baggrund. Var det ikke indtruffet, kunde der maaskee dog være blevet Alvor af Besøget i Kiel i næste Uge, eller mod Slutningen af Maanedens.

Noget efter din Afreise gjorde eller fornyede jeg et interessant Bekiendtskab med Baron Scheel Plessen i Altona, s. 230 som jeg et Par Gange besøgte, og hos ham saae flere af de herværende Rigsraader fra Holsten. Inden de, efterat alle Underhandlinger vare strandede, omsider reiste hjem, var jeg en Middag hos Grev Oriolla (som nu er i Berlin) i Selskab med Plessen, Grev Reventlow-Farwe og en Grev Baudissin fra Borstel. Det var et meget underholdende Selskab, og Tonen, skiøndt animeret, dog meget god og moderat. Jeg blev til Kl. 9 og modtog af alle 3 Herrer Indbydelse at besøge dem, hvis jeg kom til Kiel — hvilket dog i det høieste kunde lade sig gjøre hos Scheel Plessen i Altona. Men jeg kan spare mig Tanken herpaa, saalænge den Kielske Reise endnu er saa usikker. — Jeg har ogsaa modtaget en yderst venlig skriftlig Indbydelse fra Brunius, som i Gaar blev gientaget mundtlig ved hans ældste Søn, Mag. Brunius, som er Mediciner og er bleven en smuk ung Mand med et meget fordeelagtigt Udortes. Hans Broder Frederik, som har lagt sig paa Chemien, skal allerede være ret dygtig og er for nogle Dage siden reist til Berlin. Den 3die, Vilhelm, en eiendommelig, stille, indesluttet Natur, som næsten altid holder sig hjemme, tegner særdeles vel og er sin Faders Secretair, har — uden Tvivl til dennes store Tilfredshed — bestemt sig til at blive Architect. Faderen har nylig havt den ubehagelige Fortræd, at hans Hoved-Muurmester, som forestod det store Restaurations-Arbejde paa Domkirken, der begyndtes i Fior og i Aar fortsættes, var kommen i stærk Mistanke for Underslæb, og da han forudsaae Afskedigelse og Tiltale, gik hen og hængte sig i Domkirken selv — formodentlig i den fraskilte Deel, hvor der arbeides. —

Det interesserede mig vel at modtage Artiklen i Kieler Corr. Blatt; men jeg ønskede at høre noget om, hvad man ellers i Holsten siger om den Materie. Du tager vist nok ganske feil naar Du troer, Hiort skulde have nogen Deel i bemeldte Artikel. Jeg er vis paa, han ikke befatter sig med noget, der udgaaer fra mig; om han ellers har med Corr. Blatt at gjøre, veed jeg ikke. — Jeg har hidtil ikke sendt dig Skriftet, deels fordi jeg mener, Du selv vel »har nogen Rem af Huden«, og deels fordi jeg mener, min literaire Virksomhed overhovedet ikke umiddelbart interesserer dig. Jeg er tilfreds med Modtagelsen, Skriftet her har fundet, og med enkelte Vidnesbyrd, jeg derom har modtaget. — — Her er i øvrigt Stemningen, som Du vil forestille dig, meget uhyggelig, trykket og forvirret i alle Udsigter mod Fremtiden. Man har talt meget alvorligt om en Resignation; men cui bono? s. 231 spørge vel de fleste. Baron Blixen betalte i dyre Domme et splendid Diner hos en Restaurant, der, som det hed, skulde nærme Danske og Holstenere. Han havde faaet Hall, Andræ, Krieger, Scheel-Plessen, et Par andre Holstenere og Grim Thomsen (!) sankede. Den Eneste, som profiterede heraf, var Restaurateuren.

Skriv snart igien! — Jeg haaber, Du i næste Uge vil høre noget fra din hengivne, meget nedstemte Fader.

C. M.